

1. Minut, den kan ur nöden rycka
 Uslingen, och skänka honom fröjd :
 Njut då glädtigt hvar minut af lifvet,
 Gör det goda, gör det nyttiga;
 Gif en skärf, af det som dig blir gifvet,
 Ut de swaga och de torftiga;
 Då skall du i dödsminuten smaka
 Lugn och styrka, och, i hoppet såa,
 Rasta glad en tacksam blick tillbaka,
 Somna roligt in din sista qvätta.

GS 1339

Tre mycket wackra
Nya Wisor.

- 1) Det hände på en dag, ic.
- 2) Nåns du att gå från din maka? ic.
- 3) Ack hur hastigt flyger ej minuten, ic.

[illegible]

3an. @lbbet pā min panna
 3rdner bin tpp; jag will ut,
 Eiler mig att panna
 Edat du lärer till flut.

Don. Du wilt min stande så stregen
 Etal sag sita og namna ditt namn,
 Og emot sønstrer wilt wægen
 Etida en ladingande samn.

5an. Blott på dig i dñster
 Och på vad som, af gult speltig sag gail
 Medan blimman i dñster
 Står med sitt fullsvær mitt bår.

6

Hon. Våns du att gå från din morsa?
 Säfngt jag lindar min arm omkring dig;
 Kan du ej sällheten smaka
 Långre i hyddan hos mig?

San. Inom dessa murar
 Vär mig för qvast, jag vill ut, det är höst,
 Ibland Rogens furar
 Friare andas mitt bröst.

Son. Hör du hur' stormarna tjuta?
Blott i vår hydda hör lugnet, min vän;
Låt mig i famnen dig sluta,
Dröm der om Selma igen.

Jan. Skönt är det att glömma
Svflorna, möborna, dagens besvär,
Endast så du ömma
Värdigt jag hvilat mig der.

Son. Söner i maggan, som leker,
Se huru skönt, huru himmelskt han ler,
Se huru skött han dig smeker,
Hör hur' din Selma dig ber.

San. Blott för son och maka
 Klar jag Fogarnes vilddjur emot,
 Vänder glad tillbaka,
 Ligger mitt rof för din fot.

Son. O! hur' jag ängslas och bårswar,
Tusende dödar der gapa mot dig,
När öfwer klippor du frådswar
Ensam på obanad stig.

Det hände på en dag,
Når solen stod i höjden,
En låring, lam och swag,
Hon gick sig ut i bygden.
Hon efter brödet gick
Och bar sitt vick och pack;
Hvar helst hon något fick
Der sade hon: stor tack.

På ången, utan skor,
Hon gick den dagen beta,
Och såg väl tretti kor
O gräset på och beta;
Bland dessa sköna kor
Gick och ett kreatur:
Tiothalsbad, grof och stor,
En riktig socken, tjur.

Den tjuren han var grå
Och börja strax att bänga,
Ty hvem han råkte på
Han genast brukte skänga.
Och Lärngen ropte: hat!
Swad kall jag nu påfinna?
Här ser det illa ut,
Att kunna segren vinna.